

PROFILAKTYKA ZDROWOTNA W KLASACH I-III.

Ochrona dzieci przed skutkami nagabywania przez dorosłych tylko wówczas będzie skuteczna, gdy dzieci będą świadome grożącego im niebezpieczeństwa. Rodzice mogą być zakłopotani rozmawiając z dziećmi na ten temat. Poniższe informacje na pewno pomogą. Wystarczy razem z dzieckiem przeczytać i omówić sytuację.

Każdego roku w klasach pierwszych pedagog przeprowadza zajęcia wychowawcze z zakresu profilaktyki zdrowotnej na temat:

„Dobry i zły dotyk” - uczy się dbać o własne bezpieczeństwo.

Celem tych zajęć jest ochrona dzieci przed skutkami nagabywania przez dorosłych oraz uświadomienie dzieciom grożącego im niebezpieczeństwa. Dziecko poznaje sposoby, jak może bronić się samo w sytuacjach niebezpiecznych; rozumie, jakie niebezpieczeństwo może mu grozić ze strony dorosłych i jak może się przeciwstawić dorosłemu; potrafi rozpoznać sytuacje niebezpieczne i potrafi o nich mówić bez lęku, wstydu, poczucia winy i obawy.

Treści pokazują dziecku, że może i powinno ono w sytuacjach zagrożenia przeciwstawić się dorosłemu. Schematyczne ilustracje nie sugerują, kto może być osobą nagabującą dziecko. Dzięki temu dzieci nie kojarzą zagrożenia z konkretnymi osobami lub ich wyglądem.



Rodzice to osoby bliskie, które nas kochają, obdarzają nas czułością i ciepłem, przytulają i dotykają.



Ale czasami dotykanie nie jest przyjemne, Dziecko opowiada, co się stało? Wymieni, np. szarpanie, szczypanie, wyrywanie...



Zdarzają się sytuacje, że dotyka nas ktoś obcy. Może to być nieprzyjemny dotyk, ale konieczny. Lekarz musi przeprowadzić badania, które są ważne dla naszego zdrowia i życia.

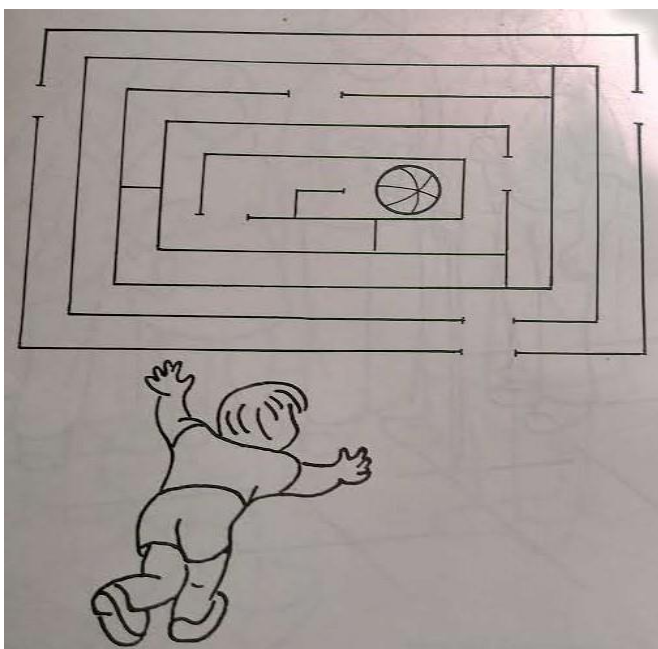


Co dorosłym może się u dzieci podobać? Dorosłym może podobać się buzia dziecka, jego włosy, a niektórym mogą podobać się ich intymne części ciała. Dzieci potrafią wymienić intymne części ciała. Mają świadomość, że zakrywamy je bielizną, a na plaży zakrywa je kostium kąpielowy. Mówimy dziecku, że jeżeli ktoś chce dotknąć jego intymnych części ciała - Nie pozwól mu! Powiedz: **NIE! NIE DOTYKAJ MNIE! UCIEKAJ – WZYWAJ POMOCY!**



Są złe i dobre tajemnice. Dobra tajemnica jest na przykład wtedy, gdy dziecko przygotowuje swoim rodzicom prezent na imieniny lub na gwiazdkę i nie mówi im o tym. Mówimy dziecku, że jeżeli ktoś dotykał jego intymnych części ciała i prosi, żeby to trzymał w tajemnicy i nikomu o tym nie mówił, to jest zła tajemnica. Gdy Ci się to przydarzy, **MUSISZ** o tym powiedzieć osobie dorosłej, do której masz zaufanie. Czasem opowiedzenie o tym, że ktoś chciał dotykać twoich intymnych części ciała, jest bardzo trudne. **MUSISZ** to jednak zrobić!

A czy łatwo odnajdziesz piłkę w labiryncie? Spróbuj!





Osoby dorosłe, które kochają dzieci - opiekują się nimi, pomagają im, chronią je itp. Ale niektórzy mogą zrobić im krzywdę. Jeżeli zdarzy się, że ktoś obcy daje ci, bądź obiecuje zabawki, słodycze lub pieniądze i chce cię zabrać ze sobą, **MUSISZ** odmówić. Nigdzie z nim nie chodź! **KRZYCZ I UCIEKAJ!** Powiedz o tym rodzicom. Jeżeli ktoś obcy będzie chciał cię zabrać na przejażdżkę samochodem... Powiedz **NIE!** Nie zatrzymuj się przy samochodzie i nie rozmawiaj z nieznajomym. Jeżeli ktoś będzie ci chciał zrobić zdjęcie albo zaprasza cię do domu, bo chce pokazać ci nowy film.... Nie daj się namówić, tylko pobiegnij do domu i natychmiast powiedz o tym rodzicom.

Unikaj miejsc, które mogą być niebezpieczne.



Opowiedz, co widzisz na obrazku. Dziecko wymienia inne niebezpieczne miejsca lub sytuacje, opowiada jak w nich postąpi.



Zastanów się i powiedz, dlaczego dziecko ucieka przed nieznajomym. Co się mogło stać! Utrwalenie zdobytych wiadomości. Odpowiedzi na pytanie: W jaki sposób dziecko może zadbać o to, by być szczęśliwym?

Uważaj! Wygląd ludzi może być mylący. Nie ufaj nieznanym! Przecież nawet twoje oczy mogą wprowadzić cię w błąd. Przyjrzyj się poniższemu rysunkowi. Czy długość odcinka AB jest taka sama jak długość odcinka CD?



Porównaj i zmierz.

Są ludzie, którym można zaufać. Trzeba o wszystkim, co cię zaniepokoi, mówić swoim bliskim: mamie, tacie, babci, dziadkowi. Można też o tym powiedzieć pani w szkole, policjantowi, lekarzowi.

Dziecko może narysować osobę, której ufa.

Źródło: Naucz się mówić NIE. Materiały do pracy z dziećmi - Krystyna Baranowicz